

گزارش یک مورد فیستول رحم به مثانه بعد از حاملگی با IUD و سزارینهای مکرر

چکیده

دکتر عبدالرسول اکبریان I
*دکتر ابوالفضل مهدیزاده II
دکتر مریم حاجب III

فیستول رحم به مثانه یکی از بیماریهای بسیار نادر می باشد که در اغلب موارد گزارش شده به دنبال انجام سزارین، ایجاد می شود. این بیماران اغلب با علائمی مانند بی اختیاری ادرار در مراحل اولیه بیماری و هماچوری دوره ای در مراحل دیررس مراجعه می کنند. استفاده طولانی مدت از IUD از علل بسیار نادر ایجاد فیستول رحم به مثانه در گزارشهای موجود بیماری می باشد. در این مقاله یک خانم ۳۰ ساله با سابقه سزارینهای مکرر و حاملگی با وجود IUD در رحم معرفی می شود که ۶ ماه پس از انجام آخرین سزارین با علائم هماچوری دوره ای مراجعه کرده بود، پس از اقدامات انجام شده تشخیص فیستول رحم به مثانه برای وی گذاشته شد که توسط عمل جراحی ترمیم صورت گرفت. در این مقاله علائم بیماری، معیارهای تشخیصی و عوارض فیستول رحم به مثانه همراه با روشهای مختلف طبی و جراحی برای این بیماران مورد بحث و بررسی قرار گرفته است.

کلیدواژه ها: ۱- فیستول رحم به مثانه ۲- عمل سزارین ۳- وسیله داخل رحمی (IUD)

مقدمه

فیستول رحم به مثانه (Vesico Uterin Fistula) یک بیماری نادر است که حدود ۴-۱٪ از تمام فیستولهای یوروژنیتال را شامل می شود (۱ و ۲). تاکنون حدود ۱۵۰ تا ۲۰۰ مورد از این بیماری در کل مقالات منتشر شده در دنیا و تعداد بسیار کمتری از این بیماری در مقالات انگلیسی زبان گزارش شده است (۳).

تقریباً تمام موارد گزارش شده به دنبال سزارین ایجاد شده بودند و سایر موارد از قبیل پاره شدن سگمان تحتانی رحم و مثانه در طول یک زایمان سخت و توپرکلوز مثانه یا فیستول ثانویه به IUD بندرت عامل ایجاد کننده بودند.

این بیماران اغلب دارای بی اختیاری ادرار در اوایل دوره پس از زایمان هستند هر چند که در موارد کمی نیز ممکن است فقط هماچوری دوره ای بدون درد یا بدون خروج ادرار از واژن چند ماه بعد از عمل جراحی داشته باشند. همچنین عفونتهای مکرر ادراری و ناباروری و آمنوره ثانویه در بعضی موارد ممکن است دیده شود (۴ و ۵).

در این گزارش موردی معرفی می شود که علاوه بر داشتن سابقه ۴ نوبت عمل سزارین (به عنوان مهمترین عامل خطر ایجاد فیستول رحم به

(I) دانشیار بیماریهای زنان و زایمان، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران.

(II) دانشیار بیماریهای زنان و زایمان، دانشکده پزشکی، خیابان ستارخان، نیایش، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران (*مؤلف مسئول).

(III) دستیار بیماریهای زنان و زایمان، بیمارستان حضرت رسول اکرم (ص)، خیابان ستارخان، خیابان نیایش، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران.